Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kuues koda)

11. juuli 2013*

Ühenduse kaubamärk — Kehtetuks tunnistamise menetlus — Ühenduse sõnamärk GRUPPO SALINI — Pahausksus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b

Kohtuasjas T-321/10,

SA.PAR. Srl, asukoht Rooma (Itaalia), esindajad: advokaadid A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussoletti ja G. Petrocchi,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), esindajad: G. Mannucci ja P. Bullock,

kostja,

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus

Salini Costruttori SpA, asukoht Rooma, esindajad: advokaadid C. Bellomunno ja S. Troilo,

mille ese on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti 21. aprilli 2010. aasta otsuse (asi R 219/2009-1) peale, mis käsitleb Salini Costruttori Sp**A** ja SA.PAR. Srl vahelist kehtetuks tunnistamise menetlust,

ÜLDKOHUS (kuues koda),

koosseisus: koja esimees H. Kanninen, kohtunikud S. Soldevila Fragoso ja G. Berardis (ettekandja),

kohtusekretär: vanemametnik J. Palacio González,

arvestades 4. augustil 2010 Üldkohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades Siseturu Ühtlustamise Ameti vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 18. novembril 2010,

arvestades menetlusse astuja seisukohti, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 15. novembril 2010,

arvestades 19. aprilli 2013. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: itaalia.

otsuse

Vaidluse taust

1 Hageja SA.PAR. esitas 12. mail 2004 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet") nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) (asendatud nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määrusega (EÜ) nr 207/2009 ühenduse kaubamärgi kohta (ELT L 78, lk 1)) alusel ühenduse kaubamärgi registreerimise taotluse.

2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnaline tähis GRUPPO SALINI.

3 Teenused, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 36, 37 ja 42 ning vastavad nendes klassides järgmisele kirjeldusele:

— klass 36: „Kindlustus; rahalised, finants- ja kinnisvaratehingud";

— klass 37: „Ehitustegevus; remont; paigaldustööd";

— klass 42: „Teaduslikud ja tehnoloogilised uuringud ja projekteerimine teenusena; tööstuslikud analüüsid ja uuringud teenusena; arvutiriistvara ja -tarkvara projekteerimine ja arendus; juriidilised teenused".

4 Taotlus avaldati 14. veebruari 2005. aasta Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 7/2005. See kaubamärk registreeriti 12. septembril 2005 numbri 3831161 all.

5 Menetlusse astuja Salini Costruttori Sp**A** esitas 5. oktoobril 2007 ühtlustamisametile taotluse vaidlustatud kaubamärgi kehtetuks tunnistamiseks kõigi kaupade osas, mille jaoks see registreeriti. Selles taotluses viidatud kehtetuks tunnistamise põhjused olid need, mis on ette nähtud esiteks määruse nr 40/94 artikli 51 lõike 1 punktis b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b), teiseks määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktis b (nüüd määruse nr 2007/2009 artikli 53 lõike 1 punkt b) tõlgendatuna koos määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktiga b (nüüd määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b) ja kolmandaks määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktis c (nüüd määruse nr 2007/2009 artikli 53 lõike 1 punktis c) koostoimes määruse nr 40/94 artikli 8 lõikega 4 (nüüd määruse nr 2007/2009 artikli 8 lõige 4). Selle taotluse põhjendamiseks viitas menetlusse astuja Itaalias kasutatavale ja üldtuntud tähisele SALINI, millega tähistatakse teenuseid „kinnisvarateenused; ehitustegevus; remont; paigaldustegevus; arendusteenused."

6 Tühistamisosakond lükkas 17. detsembri 2008. aasta otsusega kehtetuks tunnistamise taotluse tervikuna tagasi. Täpsemalt leidis tühistamisosakond osas, milles taotlus tugines määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktil c, tõlgendatuna koos sama määruse artikli 8 lõikega 4, et menetlusse astuja esitatud dokumendid ei olnud piisavad sõnalise tähise SALINI „varasema kasutuse" tõendamiseks. Osas, milles taotlus tugines määruse nr 40/94 artikli 52 lõike 1 punktile b, tõlgendatuna koos sama määruse artikli 8 lõike 1 punktiga b, tõdes tühistamisosakond, et menetlusse astuja oli selle põhjenduse toetuseks esitanud samad dokumendid kui eelmise põhjenduse toetuseks, ning järeldas, et menetlusse astuja tähis ei ületanud kaubamärgi tunnustamiseks nõutavat miinimumkünnist. Viimaseks tõdes tühistamisosakond sama määruse artikli 51 lõike 1 punktile b tugineva taotluse kohta, et menetlusse astuja ei suutnud tõendada hageja pahausksust.

7 Menetlusse astuja esitas 9. veebruaril 2009 määruse nr 40/94 artiklite 57–62 alusel (nüüd määruse nr 207/2009 artiklid 58–64) ühtlustamisametile tühistamisosakonna otsuse peale kaebuse.

8 Ühtlustamisameti esimese apellatsioonikoja 21. aprilli 2010. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus") kaebus rahuldati, tühistati tühistamisosakonna otsus ning tunnistati asjaomane kaubamärk kehtetuks.

9 Apellatsioonikoda leidis esiteks, et arvestades asjaolu, et käesoleval juhul on tegemist suuremahuliste ehitusprojektide teostamisega tegeleva ettevõtja tegevusega, asus tühistamisosakond vääralt seisukohale, et tõendid, mis menetlusse astuja esitas selleks, et tõendada kasutust, mille tulemusel on tähis SALINI muutunud Itaalias üldtuntuks, olid ebapiisavad. Apellatsioonikoja hinnangul on nende teenuste seisukohalt asjaomaseks avalikkuseks arendajad ehk hankemenetlustes hankijaks olevad avalikud või eraõiguslikud üksused. Seetõttu kinnitab ainuüksi ehitustööde teostamise tõendamine seda, et menetlusse astuja tähis oli kõnealuse avalikkusele nähtav. Dokumendid, mis menetlusse astuja toimikusse lisas, sealhulgas need, mis esitati apellatsioonikoja menetluses ja mille apellatsioonikoda vastuvõetavaks tunnistas, tõendavad piisavalt, et menetlusse astuja on perekonnanime „Salini" kasutanud oma majandustegevuses kaubamärgina ning et see on Itaalias üldtuntud 20. märtsi 1883. aasta Pariisi tööstusomandi kaitse konventsiooni (uuesti läbi vaadatud ja muudetud redaktsioonis) artikli 6a tähenduses. Samas leidis apellatsioonikoda, et tõendid kinnitavad tähise kasutamist üksnes teatavate kaubamärgitaotluses nimetatud teenuste puhul; kasutamine ei leidnud tõendamist teenuste „kindlustus; rahalised, finants- ja kinnisvaratehingud" puhul.

10 Teiseks järeldas apellatsioonikoda seoses varasema tähise SALINI, kas üksi või seostatuna sõnaga „costruttori", ja vaidlustatud ühenduse kaubamärgi GRUPPO SALINI segiajamise tõenäosusega, olles eelnevalt leidnud, et ühine osa „salini" on domineeriv ning osad „gruppo" ja „costruttori" on kirjeldavad ja üldised, et asjaomase avalikkuse seisukohast on vastandatud tähiste segiajamise tõenäosus olemas, juhul kui neid tähiseid kasutatakse identsete või sarnaste teenuste ja tegevuse tähistamiseks, täpsemalt klassi 37 kuuluvate teenuste „ehitustegevus; remont; paigaldustööd" ja klassi 42 kuuluvate teenuste „teaduslikud ja tehnoloogilised uuringud ja projekteerimine teenusena; tööstuslikud analüüsid ja uuringud teenusena". Teisalt välistas ta mistahes segiajamise tõenäosuse klassi 36 kuuluvate teenuste „kindlustus; rahalised, finants- ja kinnisvaratehingud" ja samuti klassi 42 kuuluvate teenuste „arvutiriistvara ja -tarkvara projekteerimine ja arendus; juriidilised teenused" osas.

11 Kolmandaks, olles täpsustanud, et kaubamärgi taotlejat võib pidada pahauskseks, kui ta esitab kaubamärgitaotluse, teades, et ta tekitab kolmandale isikule kahju ja et see kahju on moraalsest ja ärilisest vaatepunktist laiduväärse tegevuse tulemus, leidis apellatsioonikoda, et menetlusse astuja on käesolevas asjas esitanud tõendeid hageja sellise pahausksuse kohta. Täpsemalt tõendas pahausksuse olemasolu apellatsioonikoja hinnangul asjaolu, et kaubamärgitaotluse esitamise kuupäeval:

— kuulus hagejale märkimisväärne osalus menetlusse astuja kapitalis ja tema juhatuse liikmed kuulusid viimase juhatusse;

— hageja ei saanud seega mitte teada tähise SALINI olemasolust ja selle kasutamisest menetlusse astuja poolt ning seega ka asjaolust, et ta tegutseb menetlusse astuja õigusi rikkudes;

— menetlusse astuja ja hageja vahel oli kohtuvaidlus, mis kinnitab hageja kavatsust omastada menetlusse astujal varasema tähise suhtes olevad õigused.

Poolte nõuded

12 Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud, sealhulgas apellatsioonikoja menetluses kantud kulud, välja ühtlustamisametilt.

13 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja paluvad Üldkohtul:

— jätta hagi rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

14 Hageja esitab hagi põhjendamiseks kolm väidet, mille kohaselt on rikutud vastavalt määruse nr 207/2009 artikli 53 lõike 1 punkti a, tõlgendatuna koos sama määruse artikli 8 lõike 2 punktiga c; nimetatud määruse artikli 53 lõike 1 punkti a, tõlgendatuna koos sama määruse artikli 8 lõike 2 punktiga b, ja kõnealuse määruse artikli 52 lõike 1 punkti b. Nende väidete raames viitab hageja ka põhjendamiskohustuse rikkumisele tulenevalt nimetatud sätete rikkumisest.

15 Üldkohus analüüsib kõigepealt kolmandat väidet, millega hageja heidab apellatsioonikojale sisuliselt ette õigusnormi rikkumist, kuna viimane järeldas, et hageja tegutses pahauskselt, esitades ühtlustamisametile taotluse vaidlustatud kaubamärgi registreerimiseks ühenduse kaubamärgina. Apellatsioonikoja järeldus hageja pahausksuse kohta lähtus üksnes seostest hageja ja menetlusse astuja juhatuse liikmete vahel ning nendevahelisest kohtuvaidlusest Itaalias, ilma et kahju, mille hageja menetlusse astujale väidetavalt tekitas, nähtuks esitatud argumentidest või oleks tõenditega kinnitatud.

16 Ühtlustamisamet ja menetlusse astuja vaidlevad hageja argumentidele vastu.

17 Kõigepealt olgu meelde tuletatud, et ühenduse kaubamärgi registreerimise kord rajaneb „esimese taotleja" põhimõttel, mis on sätestatud määruse nr 207/2009 artikli 8 lõikes 2. Selle põhimõtte kohaselt saab tähise ühenduse kaubamärgina registreerida vaid siis, kui seda ei takista varasem kaubamärk, olgu see siis ühenduse kaubamärk, liikmesriigis või Beneluxi intellektuaalomandi büroos registreeritud kaubamärk, liikmesriigis kehtivate rahvusvaheliste lepete alusel registreeritud kaubamärk või liidus kehtivate rahvusvaheliste lepete alusel registreeritud kaubamärk. Sõltumata sellest, kas määruse nr 207/2009 artikli 8 lõiget 4 kohaldatakse või mitte, ei takista kolmanda isiku poolt registreerimata kaubamärgi kasutamine seevastu identse või sarnase kaubamärgi registreerimist identsete või sarnaste kaupade jaoks (Üldkohtu 14. veebruari 2012. aasta otsus kohtuasjas T-33/11: Peeters Landbouwmachines *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Fors MW (BIGAB), punkt 16, ja 21. märtsi 2012. aasta otsus kohtuasjas T-227/09: Feng Shen Technology *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Majtczak (FS), punkt 31).

18 Seda põhimõtet täiendab muu hulgas määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b, mille kohaselt tunnistatakse ühenduse kaubamärk ühtlustamisametile esitatud taotluse või rikkumise suhtes algatatud menetluses esitatud vastuhagi põhjal kehtetuks, kui taotluse esitaja tegutses selle kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt. Sellele alusele tugineda sooviv kehtetuks tunnistamise taotleja peab tõendama asjaolud, mis võimaldavad tuvastada ühenduse kaubamärgi omaniku pahausksuse selle kaubamärgi registreerimistaotluse esitamisel (eespool punktis 17 viidatud kohtuotsused BIGAB, punkt 17, ja FS, punkt 32).

19 Nagu nentis kohtujurist Sharpston oma ettepanekus kohtuasjas C-529/07: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli, milles Euroopa Kohus tegi otsuse 11. juunil 2009 (EKL 2009, lk I-4893, I-4896; edaspidi „Lindt Goldhase kohtuotsus"), ei ole määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis b kasutatud mõistet „pahausksus" liidu õigusaktides defineeritud, piiritletud ega isegi kuidagi kirjeldatud.

20 Sellega seoses tuleb märkida, et eespool punktis 19 viidatud Lindt Goldhase kohtuotsuses esitas eelotsuseküsimust arutav Euroopa Kohus mitu täpsustust selle kohta, kuidas määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis b sisalduvat mõistet „pahausksus" tuleb tõlgendada.

21 Euroopa Kohtu hinnangul tuleb taotleja pahausksuse kindlakstegemisel selle sätte tähenduses arvesse võtta kõiki juhtumit iseloomustavaid tegureid, mis esinesid tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse esitamise ajal, ning eelkõige esiteks asjaolu, et taotleja teadis või pidi teadma, et vähemalt ühes liikmesriigis kasutab mõni kolmas isik identsete või sarnaste kaupade jaoks identset või sarnast tähist, mida võib segi ajada tähisega, mille registreerimist taotletakse, teiseks taotleja tahet takistada kolmandatel isikutel sellise tähise edasist kasutamist, ning kolmandaks seda, mil määral on õiguskaitse kolmanda isiku tähisel ja tähisel, mille registreerimist taotletakse (eespool punktis 19 viidatud Lindt Goldhase kohtuotsus, punkt 53).

22 Samas ilmneb nimetatud kohtuotsuses Euroopa Kohtu kasutatud sõnastusest, et selles kohtuotsuses välja toodud tegurid on vaid näited kõikvõimalikest teguritest, mida võib arvesse võtta selle üle otsustamisel, kas kaubamärgitaotleja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt (eespool punktis 17 viidatud kohtuotsus BIGAB, punkt 20, ja Üldkohtu 13. detsembri 2012. aasta otsus kohtuasjas T-136/11: pelicantravel.com *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Pelikan (Pelikan), punkt 26).

23 Seega tuleb nentida, et määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b alusel sooritatava igakülgse analüüsi raames võib arvesse võtta tähise ühenduse kaubamärgina registreerimise taotlemise ärilisi kaalutlusi (eespool punktis 17 viidatud kohtuotsus BIGAB, punkt 21), ning nimetatud taotluse esitamisega seotud sündmuste ajalist järjestust (vt selle kohta analoogia alusel Euroopa Kohtu 3. juuni 2010. aasta otsus kohtuasjas C-569/08: Internetportal und Marketing, EKL 2010, lk I-4871, punkt 52).

24 Vaidlustatud otsuse õiguspärasust selles osas, et apellatsioonikoja järelduse kohaselt tegutses hageja vaidlustatud kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt, tuleb kontrollida eelkõige eespool toodud kaalutluste põhjal niivõrd, kui need on kohaldatavad käesolevale kohtuasjale.

25 Käesolevas asja puhul ilmneb toimikust ning ei ole tõsiseltvõetavalt vaidlustatav asjaolu, et hageja ei saanud olla teadmatuses, ehk et ta teadis, et menetlusse astuja oli pikka aega nii Itaalias kui ka välismaal kasutanud tähist SALINI kas üksi või koos sõnaga „costruttori" suuremahuliste avalike infrastruktuuritööde teostamise ja projekteerimise, hoonete ehitamise ja tsiviilehitusliku projekteerimise teenuste valdkondades. Sellega seoses tuleb sarnaselt ühtlustamisametiga märkida, et seda, mida hageja teadis menetlusse astuja ärilisest olukorrast ja tema äriühingust, sealhulgas asjaolu, et kaubamärgi taotluse esitamise ajal oli menetlusse astuja hoogsa laienemise etapis ning tal oli käsil oma tuntuse suurendamine ja turuosa laiendamine nii Itaalias kui ka välismaal, nagu ilmneb eelkõige vaidlustatud otsuse punktidest 31 ja 35, võib pidada teadmiseks „raskendavatel asjaoludel", mille on omandanud isikud, kes mitte ainult olid pärit Salini perekonnast nagu seda on ka menetlusse astuja aktsionärid, vaid kellel oli ka märkimisväärne osalus menetlusse astuja kapitalis või kes tegutses menetlusse astujas liikmelisuse kaudu tema juhtuorganites, nagu see ilmneb ka vaidlustatud otsuse punktidest 70–72. Lisaks tuleb tõdeda, et arvestades kõrgeid ametikohti, mida hageja aktsionäridel menetlusse astuja juhtimisel täitsid, või nende osalemist menetlusse astuja juhatuses, olid hageja aktsionärid olukorras, mis andis neile võimaluse mõjutada menetlusse astuja valikuid, seal hulgas menetlusse astuja poolt pikka aega kasutatud tähise võimalikku registreerimist. Sellega seoses ilmneb ühtlustamisametile haldustoimikust, et üks neist aktsionäridest, M. F. S. S., oli aastail 2000–2003 menetlusse astuja juhatuse esimees.

26 Niisugune kaubamärgi taotleja teadmine, isegi kui see on tekkinud „raskendavatel asjaoludel", nagu hageja puhul käesolevas asjas, ei ole siiski piisav kaubamärgi taotleja pahausksuse tõendamiseks. Arvesse tuleb võtta ka taotleja tahet registreerimistaotluse esitamise ajal (eespool punktis 19 viidatud Lindt Goldhase kohtuotsus, punktid 40–41).

27 Kuigi taotleja tahe on subjektiivne element, tuleb see siiski välja selgitada, lähtudes juhtumi objektiivsetest asjaoludest (eespool punktis 19 viidatud Lindt Goldhase kohtuotsus, punkt 42).

28 Nagu ühtlustamisamet välja pakub, tuleb kaubamärgi taotleja võimaliku pahausksuse väljaselgitamisel hinnata tema tahet, mida saab tuletada objektiivsetest asjaoludest ja tema konkreetsest tegevusest, tema ülesannetest või tema positsioonist, teadmisest, mis tal oli varasema tähise kasutamise kohta, lepingulistest, lepingueelsetest või lepingujärgsetest suhetest kehtetuks tunnistamise taotlejaga, vastastikuste kohustuste olemasolust, nagu lojaalsus- ja aususkohustus, mis tulenevad äriühingult saadud volituse alusel tegutsemisest või kehtetuks tunnistamist taotlevas ettevõtjas täidetud või endiselt täidetavatest juhtimisülesannetest ning üldisemalt mis tahes objektiivsetest huvide konflikti luua võivatest olukordadest, kus kaubamärgi taotleja on olnud.

29 Vaidlustatud otsusest ilmneb, et vastupidi hageja väidetele ei piirdunud apellatsioonikoda selle teadmise arvesse võtmisega, mis hagejal menetlusse astuja aktsionäriks olemisest tuleneva eelisseisundi tõttu oli selle kohta, kuidas menetlusse astuja tähist kasutas ning millele hageja ka vastu ei vaidle, vaid ta tuvastas ka tema pahausksuse, tuginedes kõikidele objektiivsetele asjaoludele, mis võivad heita valgust hageja või tema juhtide tahtele.

30 Nagu on meele tuletatud kohtupraktikas, võib pahausksuse olemasolu väljaselgitamisel esiteks osutuda asjakohaseks vaidlustatud kaubamärgi registreerimisele viinud sündmuste ajaline järjestus (vt selle kohta analoogia alusel eespool punktis 23 viidatud kohtuotsus Internetportal und Marketing, punkt 52). Nagu apellatsioonikoda on vaidlustatud otsuse punktis 74 õigesti välja toonud, väärib hageja võimaliku pahausksuse kontrollimisel käesoleval juhul erilist tähelepanu asjaolu, et hageja taotles vaidlustatud kaubamärgi registreerimist, mille varasemat kasutamist ei ole tõendatud, üksnes mõned kuud pärast aktsionäridevahelise vaidluse teket, kus tema vastaspooleks oli menetlusse astuja ja mis tekitas ebaselguse menetlusse astuja sisemise tasakaalu osas. Lisaks ilmneb toimikust, et registreerimistaotluse esitamisele eelnenud ajal kasvatas menetlusse astuja tunduvalt oma käivet ning suurendas oma tuntust nii palju, et ta arvati Itaalia tsiviilehitussektori suurimate ettevõtjate hulka, nagu ilmneb vaidlustatud otsuse punktist 31. Kuna hageja oli menetlusse astuja aktsionär, kellele kuulus oluline osalus menetlusse astuja kapitalis, siis ta ei saanud mitte olla teadlik ohust tekitada ajal, mil menetlusse astuja kogeb asjaomastel turgudel tugevat kasvu, viimasele kahju niisuguse perekonnanimest tuletatud tähise enda nimele registreerimisega, mis on peaaegu identne sellega, mida menetlusse astuja on pikka aega kasutanud.

31 Teiseks, asjaolu, et hageja teadis või väitis teadvat, et menetlusse astuja ei olnud huvitatud perekonnanimest SALINI tuletatud tähise registreerimisest, laiendab eespool kirjeldatud faktilist tausta silmas pidades potentsiaalset huvide konflikti hageja ja menetlusse astuja vahel. Ei ole nimelt välistatud ning ka ükski hageja esitatud tõend ei anna põhjust jätta kõrvale võimalust, et arvestades selle avalikkuse eripära, kellele menetlusse astuja teenused olid suunatud, või ka tulenevalt väidetavast vaikivast kokkuleppest, mis hageja sõnul oli kõigi Salini perekonnaliikmete vahel nende perekonnanime kasutamiseks oma tegevusaladel, oli menetlusse astuja otsustanud kõnealust tähist mitte registreerida, kuid ta võis siiski arvata, et see eristuv tähis on registreerimisest olenemata omandanud õigusliku kaitse ja üldtuntuse. Seetõttu leidis apellatsioonikoda vaidlustatud otsuse punktis 71 õigesti, et asjaolu, et hageja oli arvestades tema olulist osalust menetlusse astuja kapitalis tegutsenud pigem iseenda kui menetlusse astuja huvides, annab tunnistust tema pahausksusest.

32 Kolmandaks võib taotleja pahauskselt tegutsemise väljaselgitamisel olla asjakohane ka taotletava kaubamärgi laad (vt selle kohta eespool punktis 19 viidatud Lindt Goldhase kohtuotsus, punkt 50). Selles osas tuleb märkida, et niisuguse sõnamärgi taotlemine, mis koosneb lihtsalt perekonnanimest „Salini” koos sõnaga „gruppo”, mis traditsiooniliselt tähistab ühe ja sama nime all tegutsevate ettevõtjate rühma, mitte ainult ei järgi mingit äriloogikat, vaid või kinnitada tahet omastada menetlusse astuja kaubamärgiõigused, sest menetlusse astuja oli registreerimistaotluse esitamise ajal paljudest ettevõtjatest koosneva kontserni emaettevõtja ning ta oleks pidanud olema ainus, kes vajadusel võib kasutada väljendit „gruppo salini”, nagu sisuliselt ilmneb apellatsioonikoja analüüsist vaidlustatud otsuse punktides 70 ja 71. Lisaks ilmneb ühtlustamisameti haldustoimikust, et sellele väljendile viidatakse eelkõige eetikakoodeksis, mille menetlusse astuja juhatus võttis vastu 2003. aastal ehk enne vaidlustatud kaubamärgi registreerimistaotluse esitamist. Täpsemalt on selle eetikakoodeksi

punktis 2, milles määratletakse koodeksi kohaldamisala, märgitud, et see on „koostatud kogu Gruppo Salini jaoks" ning et „Gruppo Salini" mõistetakse Salini Costruttori SpA-d ja kõiki tema kontrolli all olevaid äriühinguid. Hageja ei saa väita, et ta ei olnud kaubamärgitaotluse esitamise ajal teadlik eetikakoodeksi olemasolust ja selles sisalduva väljendi „gruppo salini" määratlusest.

33 Tuleb lisada, et kaubamärgi taotleja pahausksuse olemasolu väljaselgitamisel võib võtta arvesse seda, kui tuntud on tähis selle ühenduse kaubamärgina registreerimise taotluse esitamise ajal, kuna see, kui tuntud tähis on, võib õigustada taotleja huvi tagada oma tähisele ulatuslikum õiguslik kaitse (eespool punktis 19 viidatud kohtuotsus Lindt Goldhase kohtuotsus, punktid 51 ja 52). Käesolevas asjas tuleb märkida, et toimikust ei ilmne, et vaidlustatud kaubamärki oleks registreerimistaotluse esitamise ajaks juba kasutatud, samas kui on tõendatud, et menetlusse astuja tähist oli kasutatud juba mitu aastakümmet ning et menetlusse astuja tegevus oli viimastel aastatel Itaalias märkimisväärselt laienenud, mis omakorda suurendas tema tuntust asjaomase avalikkuse hulgas.

34 Eelnevast tuleneb, et apellatsioonikoja analüüsi, mille kohaselt hageja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt, tuleb kinnitada. Hageja esitatud argumendid ei sea seda järeldust kahtluse alla. Ükski hageja esitatud argumentidest ei sea seda järeldust kahtluse alla.

35 Esiteks, eespool punktis 31 juba mainitud asjaolu, et menetlusse astuja ei ilmutanud enne kaubamärgi registreerimistaotluse esitamise kuupäeva huvi varasema tähise kaitsmiseks Euroopa Liidus vaatamata selle väidetavale kasutamisele Itaalias alates 1940. aastast, ei anna alust järeldada, et hageja ei tegutsenud registreerimistaotluse esitamise ajal pahauskselt, sest kõnealune asjaolu kuulub menetlusse astuja subjektiivsesse sfääri (vt selle kohta eespool punktis 17 viidatud kohtuotsus FS, punkt 51). Lisaks, määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punktis b ette nähtud võimalus nõuda kaubamärgi kehtetuks tunnistamist, kui taotluse esitaja tegutses kaubamärgi taotluse esitamisel pahauskselt, ilma et seda tüüpi nõude esitamise õigus lõppeks nõustumise tõttu, nagu on sätestatud määruse nr 207/2009 artikli 54 lõikes 1, vastab just nimelt vajadusele tagada laiendatud kaitse ettevõtjatele, kes kasutavad tähist, mida nad ei ole veel registreerinud. Kuna hagejale kuulus menetlusse astuja aktsionärina märkimisväärne osalus viimase kapitalis ning võttes arvesse ülesandeid ja volitusi, mis teatavatel hageja juhatuse liikmetel oli või oli olnud menetlusse astuja äriühingus, pidi hageja väga hästi teadma põhjusi, miks menetlusse astujal väidetavalt puudus huvi asjaomase perekonnanimest tuletatud tähise kaitsmise vastu. Neil asjaoludel ei saa hageja oma pahausksuse tõendamiseks kaubamärgitaotluse esitamise ajal tugineda menetlusse astuja väidetavale huvipuudusele, mille tekkimises ta võis ise osaline olla või millele ta vastupidi oleks igal juhul võinud vastu olla.

36 Sama kehtib ka osas, mis puudutab hageja argumenti, et menetlusse astuja lasi enne ühtlustamisametisse pöördumist mööduda kolm aastat. See, et menetlusse astuja ei reageerinud kohe vaidlustatud kaubamärgi registreerimisele, millele pealegi ei eelnenud kõnealuse kaubamärgi kasutamist, ei saa samuti menetlusse astuja subjektiivsesse sfääri kuuluva asjaoluna mõjutada hagejal ühenduse kaubamärgi taotluse esitamise ajal olnud tahtele antavat kvalifikatsiooni.

37 Teiseks, seoses hageja argumendiga, et perekonnanime Salini kasutasid palju ka teised ettevõtjad, piisab kui tõdeda nagu ühtlustamisamet, et praegusel juhul on tegemist ettevõtjatega, keda kõigi eelduste kohaselt juhtisid nimetatud perekonnanime kandvad inimesed, kellel menetlusse astuja ei saa selle nime kasutamist takistada, mitte aga sellest perekonnanimest moodustatud registreeritud kaubamärkidega.

38 Kolmandaks, seoses hageja argumendiga, et Salini perekonna liikmetel oli vaikiv kokkulepe, mille kohaselt neil oli õigus seda perekonnanime kasutada omaenda kutsealase tegevuse edendamiseks (vt ka eespool punkt 31), tuleb märkida, et vähe sellest, et niisugune kokkulepe ei tõenda hageja pahausksuse puudumist, see võib hoopis anda tunnistust hageja ebalojaalsest käitumisest. Niisugune kokkulepe – oletades, et selle olemasolu on tõendatud –, ei saaks käsitleda perekonnanime kasutamist kaubamärgina ning igal juhul ei saaks see anda selle perekonnanime kandjale õigust registreerida see

ühenduse kaubamärgina. Vastupidi hageja väidetele oleks seevastu võimalik keelata niisuguse kaubamärgi registreerimine isegi juhul, kui registreerimise taotleja kannab tõepoolest seda perekonnanime, kui taotletav kaubamärk rikub mõnd varasemat õigust.

39 Sellega seoses on kohane meelde tuletada, et määruse nr 207/2009 artikli 9 lõike 1 sõnastuse kohaselt annab ühenduse kaubamärk omanikule selle kasutamise ainuõiguse, mille alusel on omanikul õigus takistada kõikidel kolmandatel isikutel kasutada kaubandustegevuse käigus ilma tema loata tähist, mille puhul identsuse või sarnasuse tõttu selle kaubamärgiga ning identsuse või sarnasuse tõttu selle kaubamärgi ja tähisega kaitstud kaupade või teenustega on tõenäoline, et avalikkus võib need omavahel segi ajada (Üldkohtu 17. jaanuari 2012. aasta otsus kohtuasjas T-522/10: Hell Energy Magyarország *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Hansa Mineralbrunnen (HELL), punkt 73). Niisugune ainuõigus on aga vastuolus juba selle vaikiva kokkuleppe eesmärgiga, mille hageja väidab olemas olevat.

40 Neljandaks, seoses argumendiga, mille hageja tuletab asjaolust, et Itaalia kohtutes toimuv vaidlus, millele on mitmel korral viidatud poolte esitatud menetlusdokumentides ja eelkõige vaidlustatud otsuse punktides 3, 4 ja 74, on tekkinud puhtalt menetlusse astuja sisemiste asjaolude pinnalt ning puudutab üksnes tema aktsionäre, piisab kui tõdeda, et see argment on ainetu, kui võtta arvesse menetlusse astuja juhtimisstruktuuri ja seda, et menetlusse astuja aktsiad jagunesid peaasjalikult Salini perekonna kahe haru vahel, millest üks vastab hagejale. Niisuguse vaidluse olemasolu on asjakohane üksnes kaubamärgitaotluse esitamise tausta väljaselgitamisel ning tähtsust ei ole asjaolul, kas selle vaidluse aluseks olev erimeelsus tekkis menetlusse astuja siseselt või puudutas nii menetlusse astujat kui ka hagejat. Pealegi tuleb sarnaselt ühtlustamisametiga igal juhul tõdeda, et vähemalt M. F. S. S-l oli asjaolude asetleidmise ajal objektiivne huvide konflikt, kuna ta oli mõlema äriühingu juhatuses, ning seda ei saa tähelepanuta jätta, arvestades rolli, mis tal menetlusse astuja juhtimisstruktuuris oli viimase juhatuse esimehena aastail 2000–2003 (vt eespool punkt 25) ning seejärel viimase tehnilise direktorina.

41 Mis lõpuks puudutab väidetavat põhjenduse puudumist, mida hageja mainib kolmanda väite pealkirjas ja möödaminnes ning üldiselt selle väite sisus, siis tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt peab põhjendusest, mida nõuab määruse nr 207/2009 artikli 75 esimene lause ning millel on sama ulatus kui ELTL artiklis 296 sätestatul, selgelt ja üheti mõistetavalt selguma õigusakti koostaja arutluskäik. Sellel kohustusel on kaks eesmärki: esiteks võimaldada huvitatud isikutel saada teada vastuvõetud meetme põhjendused, et oma õigusi kaitsta, ning teiseks võimaldada liidu kohtul kontrollida otsuse õiguspärasust (Üldohtu 2. aprilli 2009. aasta otsus kohtuasjas T-118/06: Zuffa *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP), EKL 2009, lk II-841, punkti 19, ning Üldkohtu 14. juuli 2011. aasta otsus kohtuasjas T-160/09: Winzer Pharma *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet – Alcon (OFTAL CUSI), kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punkt 35). Otsuse põhjenduse vastavust nimetatud nõuetele tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja asjaomase valdkonna õiguslikku regulatsiooni silmas pidades (vt eespool viidatud kohtuotsus ULTIMATE FIGHTING CHAMPIONSHIP, punkt 20 ja seal viidatud kohtupraktika).

42 Käesolevas asjas selgub vaidlustatud otsuse analüüsimisel, et apellatsioonikoda esitas nimetatud otsuse punktides 68–74 põhjused, mille tõttu ta erinevaid toimikumaterjale arvestades leidis, et menetlusse astuja on tõendanud hageja pahausksust registreerimistaotluse esitamisel.

43 Need argumendid võimaldasid hagejal ühelt poolt saada teada vastuvõetud otsuse põhjendused, et oma õigusi kaitsta, ja teiselt poolt võimaldavad need ühtlasi Üldkohtul kontrollida vaidlustatud otsuse õiguspärasust. Erinevalt sellest, mida väidab hageja, ei saa apellatsioonikojale seega ette heita oma otsuse selles osas põhjendamata jätmist.

44 Kõige eelneva põhjal ilmneb, et apellatsioonikoda tunnistas vaidlustatud kaubamärgi määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkti b alusel põhjendatult kehtetuks, leides et registreerimistaotlus oli esitatud lojaalsus- ja aususpõhimõtteid rikkudes, samas kui hagejal oli käesoleval juhul kohustus neid põhimõtteid menetlusse astuja suhtes järgida.

45 Seega tuleb kolmas väide põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

46 Esimese ja teise väite osas ilmneb määruse nr 207/2009 artiklitest 52 ja 53, et kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamiseks piisab, kui üks nendes sätetes loetletud kehtetuks tunnistamise alustest on täidetud.

47 Neil asjaoludel võib Üldkohus, leides et üks taotleja esitatud kehtetuks tunnistamise alustest on põhjendatud, võib ta seaduslikkuse kontrollimisel piirduda selle alusega seotud väite analüüsimisega, juhul kui see on piisav alus kehtetuks tunnistamise taotluse rahuldamise otsuse tegemiseks (vt selle kohta ja analoogia alusel Euroopa Kohtu 13. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas C-212/07 P: Indorata-Serviços e Gestão *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet, kohtulahendite kogumikus ei avaldata, punktid 27 ja 28; Üldkohtu 22. märtsi 2007. aasta otsus kohtuasjas T-215/03: Sigla *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet - Elleni Holding (VIPS), EKL 2007, lk II-711, punkt 100; ja 7. detsembri 2010. aasta otsus kohtuasjas T-59/08: Nute Partecipazioni ja La Perla Siseturu Ühtlustamise Amet - Worldgem Brands (NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC), EKL 2010, lk II-5595, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika). See peab veelgi enam paika juhul, kui nii nagu käesolevas asjas on üks apellatsioonikoja tuvastatud kehtetuse alustest seotud kaubamärgi taotleja pahausksusega, mida käsitleb määruse nr 207/2009 artikli 52 lõike 1 punkt b.

48 Nimelt, nagu ühtlustamisamet õigesti rõhutab, too pahausksus registreerimistaotluse esitamisel iseenesest kaasa kogu vaidlustatud kaubamärgi kehtetuse. Pealegi, kui apellatsioonikoda leiab nii nagu käesolevas asjas, et üks kehtetuks tunnistamise alustest, millele taotleja tugines, on põhjendatud, kuid otsustab analüüsida ja vajaduse korral kinnitada ka teisi esitatud kehtetuks tunnistamise aluseid, ei moodusta see osa tema põhjendustest piisavat tuge kehtetuks tunnistamise taotlust rahuldavale resolutsioonile, mis tugineb õiguslikult piisavalt tuvastatud kehtetuks tunnistamise alusele, mis käesoleval juhul on seotud taotleja pahausksusega ja toob kaasa vaidlustatud kaubamärgi tervikuna tühistamise (vt selle kohta eespool punktis 47 viidatud kohtuotsus NIMEI LA PERLA MODERN CLASSIC, punkt 70).

49 Eelnevat arvestades tuleb hagi tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja analüüsida esimest ja teist väidet.

Kohtukulud

50 Üldkohtu kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

51 Kuna hageja on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud vastavalt ühtlustamisameti ja menetlusse astuja nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kuues koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja SA.PAR. Srl-lt.

Kanninen Soldevila Fragoso Berardis

Kuulutatud avalikul kohtuistungil Luxembourgis, 11. juulil 2013.

Allkirjad